

Sygn. akt II Ka 158/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jerzy Kozaczuk
Protokolant:	st. sekr. sąd. Anna Sieczkiewicz

przy udziale prokuratora Luby Fiłoc i przedstawiciela Urzędu Celnego w Siedlcach Jacka Męczyńskiego

po rozpoznaniu w dniu 21 kwietnia 2016 r.

sprawy **A. K.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 107 § 2 kks

na skutek apelacji, wniesionych przez prokuratora i Urząd Celny w Siedlcach

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 7 grudnia 2015 r. sygn. akt VII K 540/15

zaskarżony wyrok uchyla i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Siedlcach do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt II Ka 158/16

UZASADNIENIE

A. K. został oskarżony o to, że w okresie od 19 lipca 2011 roku do 19 kwietnia 2012 roku uczestniczył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez sieć Internet w zagranicznych grach losowych lub zagranicznych zakładach wzajemnych, urządzanych przez firmę (...), wbrew przepisom art. 29 a ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych (Dz. U. z 2009 r., nr 201, poz. 1540 z późn. zm), **tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 107 § 2 kks**

Wyrokiem z dnia 7 grudnia 2015r. Sąd Rejonowy w Siedlcach oskarżonego A. K. niewinął od dokonania zarzuczonego czynu; kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.

Apelację od tego wyroku wnieśli oskarżyciele publiczni. Prokurator wyrokowi zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na treść wyroku poprzez ustalenie, że oskarżony A. K. swym zachowaniem nie wypełnił znamion przestępstwa skarbowego z art. 107 § 2 kks w sytuacji, gdy całokształt okoliczności sprawy, a w szczególności wyjaśnienia oskarżonego w powiązaniu z analizą ogólnych warunków handlowych firmy (...) ocenianych przez pryzmat zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego dają podstawy do przyjęcia, iż nie działał on w usprawiedliwionym błędnym przekonaniu, że zachodzi okoliczność

wylęczająca bezprawność czynu, co w efekcie prowadzi do niewątpliwego wniosku, iż A. K. był sprawcą przestępstwa skarbowego z art. 107 § 2 kks.

Podnosząc ten zarzut skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy A. K. Sądowi Rejonowemu w Siedlcach do ponownego rozpoznania.

W zasadzie identyczną treść posiada apelacja Urzędu Celnego w Siedlcach, który również wyrokowi zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na treść wyroku poprzez ustalenie, że oskarżony A. K. swym zachowaniem nie wypełnił znamion przestępstwa skarbowego z art. 107 § 2 kks w sytuacji, gdy całokształt okoliczności sprawy, a w szczególności wyjaśnienia oskarżonego w powiązaniu z analizą ogólnych warunków handlowych firmy (...) ocenianych przez pryzmat zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego dają podstawy do przyjęcia, iż nie działał on w usprawiedliwionym błędnym przekonaniu, że zachodzi okoliczność wylęczająca bezprawność czynu, co w efekcie prowadzi do niewątpliwego wniosku, iż A. K. był sprawcą przestępstwa skarbowego z art. 107 § 2 kks.

Podnosząc powyższy zarzut skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Siedlcach do ponownego rozpoznania.

Na rozprawie apelacyjnej oskarżyciele publiczni poparli apelację i wnioski w nich zawarte. obrońca wniósł natomiast o nie uwzględnienie apelacji i utrzymanie zaskarżonego wyroku w mocy. Oskarżony przyłączył się do stanowiska swojego obrońcy.

Sąd Okręgowy w Siedlcach zważył, co następuje.

Nie przesądzając kwestii ostatecznego rozstrzygnięcia w sprawie niniejszej stwierdzić należy, iż na aktualnym etapie postępowania apelacje oskarżycieli publicznych zarzucające sądowi meriti obrazę przepisów prawa procesowego – art. 7 oraz wnioski o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, jako zasadne na uwzględnienie zasługują. Stwierdzić, bowiem należy, iż sąd I instancji na tym etapie postępowania dokonał oceny dowodów z obrazą art. 7 k.p.k., co wyklucza możliwość merytorycznej oceny wyroku w postępowaniu odwoławczym i musiało skutkować jego uchyleniem i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania.

Przypomnieć w tym miejscu wypada, że zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego, „Przekonanie sądu o wiarygodności jednych dowodów i niewiarygodności innych pozostaje pod ochroną art. 7 k.p.k. m.in. wtedy, gdy:

- 1/ jest poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy, i to w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy;
- 2/ stanowi wynik rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść jak i niekorzyść oskarżonego;
- 3/ jest wyczerpująco i logicznie – z uwzględnieniem wiedzy i doświadczenia życiowego – uargumentowane w uzasadnieniu wyroku.” (por. OSN KW 1991, z. 7-9, poz. 41).

Zdaniem Sądu Okręgowego w Siedlcach dokonana przez sąd meriti ocena dowodów nie została przeprowadzona zgodnie z cyt. orzeczeniem Sądu Najwyższego tak, że nie może korzystać z ochrony art. 7 k.p.k..

Sąd okręgowy niewątpliwie podzieliłby argumentację sądu I instancji odnoszącą się do oceny dowodów, gdyby sąd ten, w sposób całościowy dokonał ich analizy i oceny w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku i nie pominął przy tym żadnego dowodu czy też jego fragmentu odnoszącego się do zachowania oskarżonego. Tymczasem analiza uzasadnienia wyroku wskazuje, iż poza rozważaniami sądu rejonowego znalazł się bardzo istotny fragment wyjaśnień oskarżonego, który oceniany we wzajemnym powiązaniu z pozostałymi dowodami, może w konsekwencji świadczyć o ewentualnej winie oskarżonego.

Na wstępie zauważyć należy, iż stan faktyczny w sprawie nie nasuwa praktycznie żadnych wątpliwości. Świadczą o tym jednoznacznie wyjaśnienia samego oskarżonego. Istota sporu w sprawie niniejszej sprowadza się do rozstrzygnięcia, czy oskarżonemu można przypisać działanie w usprawiedliwionej nieświadomości karalności jego czynu.

Sąd Okręgowy w Siedlcach w tym składzie orzekającym stoi na stanowisku, iż jest rzeczą powszechnie wiadomą, że gry hazardowe Polsce podlegają swoistej reglamentacji. Mogą być wykonywane na ściśle określonych warunkach. W takiej sytuacji, na uczestniku zakładów ciąży obowiązek ustalenia czy bierze udział w legalnym przedsięwzięciu.

Tymczasem z ustaleń sądu nie wynika, żeby oskarżony poczynił jakiegokolwiek próby zapoznania się z warunkami uczestnictwa w grze. Fakt, że strona zachęcająca do gry była w języku polskim, a konto bankowe w banku działającym na terenie naszego kraju, nie może jeszcze przesądzać o legalności zakładów. Twierdzenia sądu, że regulamin zakładów został sporządzony językiem zbyt trudnym, nie mogą być uznane za przekonujące, bowiem wyjaśnienia samego oskarżonego nie wskazują, że zapoznał się z tym dokumentem. Podnieść również należy, że sąd nie podjął nawet próby wyjaśnienia, czy sugestie zawarte w reklamach, do których odwołuje się oskarżony, dotyczyły wyłącznie zakładów zawieranych przez Internet, czy też tych, zawieranych w legalnie działających stałych punktach bukmacherskich.

Tak pobieżne odniesienie się w uzasadnieniu wyroku, do faktu niezapoznania się przez oskarżonego z regulaminem zakładów, oraz nie wyjaśnienie do jakich reklam odnosi się w swoich wyjaśnieniach oskarżony powoduje, iż na obecnym etapie postępowania, wobec nie przeprowadzenia wszystkich możliwych dowodów, dotychczasowa ich ocena ma charakter niepełny tak, że nie może korzystać z ochrony art. 7 kpk, co musiało skutkować uchYLENIEM wyroku i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy sąd przeprowadzi postępowanie dowodowe w całości. Podczas przesłuchiwania oskarżonego, sąd postara się wyjaśnić, o ile oskarżony zechce składać wyjaśnienia, dlaczego nie zapoznał się szczegółowo z dostępnym na stronach internetowych i to w języku polskim regulaminem gry oraz do jakich reklam odnosi się w swoich wyjaśnieniach. W oparciu o przeprowadzone dowody, które oceni zgodnie z wymogami kpk, sąd wyda wyrok, a zajęte przez siebie stanowisko prawidłowo uzasadni zgodnie z obowiązującymi przepisami, o ile oczywiście zajdzie taka potrzeba. W razie ustalenia, iż można jednak przypisać oskarżonemu zawinione działanie, sąd zwróci szczególną uwagę na ocenę stopnia społecznej szkodliwości czynu.

Z tych wszystkich względów Sąd Okręgowy w Siedlcach orzekł jak w wyroku.